

POCIESZYĆ (231) *vb pf*

o oraz e jasne (w *imp wahania*).

inf pocieszyć (76). ◇ *fut 1 sg* pocieszę (11). ◇ *2 sg* pocieszysz (4). ◇ *3 sg* pocieszy (25). ◇ *1 pl* pocieszymy (1). ◇ *3 pl* pocieszą (1). ◇ *praet 1 sg m* -m pocieszył (1). ◇ *2 sg m* pocieszyłeś, -eś, -ś pocieszył (13). ◇ *3 sg m* pocieszył (30). *f* pocieszyła (5). *n* pociesz(e)ło (1). ◇ *1 pl m pers* -(s)my pocieszyli (1). ◇ *2 pl m pers* -ście pocieszyli (1). ◇ *3 pl m pers* pocieszyli (5). *subst* pocieszyły (3). ◇ *plusq 3 sg m* był pocieszył (2). ◇ *imp 2 sg* pociesz (12), pocieszy (3); pocieszy *BierRaj* (2); pociesz : pocieszy *ArtKanc* (3:1); ~ -esz (3), -ész (1), -(e)sz (8); -esz *OpecŻyw, KochTr*; -esz : -ész *SiebRozmyśl* (1:1). ◇ *con 1 sg m* bych pocieszył (4), pocieszyłbym (1) *CzechRozm*. ◇ *2 sg m* byś pocieszył (3). ◇ *3 sg m* by pocieszył, pocieszyłby (21). *n* by pocieszyło (1). ◇ *3 pl m pers* by pocieszyli (2). *subst* by pocieszyły (1). ◇ *impers praet* pociesz(o)no (1). ◇ *part praet act* pocieszywszy (4).

Sł stp, Cn notuje, *Linde XVIII w*.

1. *Przynieść ulgę, ukojenie w smutku lub innej przykrości (zwykle słownie), złagodzić smutek lub inną przykrość, uspokoić, dodać otuchy, przynieść nadzieję (najczęściej o Bogu); consolari Vulg, PolAnt, Cn; mitigare tristitiam Mącz, Cn; adimere a. detrahere a. levare aegritudinem, deducere a tristitia Mącz; allevare aerumnas dictis, alloqui (in luctu), consolari dolorem a. humilitatem a. in miseriis a. luctum a. solacio, consolationem adhibere, consolatione lenire a. permulcere a. uti, inducere animum iacentem in spem cogitationemque meliorem, levare luctum solacio a. curam et angorem animi sermonibus et consilio, recreare (animos afflictos), solari metum a. verbis, solacium adhibere a. dare a. praebere Cn [w tym: z podmiotem osobowym (164), nieosobowym (10); w tym: w *przen i przen* (5); *kogo* (163), *co* (16) [w *przen*]] (191) : *BierEz* 13; Tedy więcéy pociełfy czyłtę a dobre łamnienie/ niżli nauczoné filozofy/ albo porozumienijé. *OpecŻyw* [192], 14, 22v, 71, 86, 143 (19); przełz którą [Maryję] chczyał płaczlyuy łzwyath utolycz y oczcze w othchlany bądące poczyełzycz *PatKaz II* 74, 81; Tać [*nadzieja*] mnie pociełzyla w pokorze moiey/ abowiem łowo twoie ożywiło mnie. *WróbŻołt* 118/50, 70/21, 118/82, 006; *RejPs* 101; *RejJóz* P6, P8; *SeklKat* Xv; *MurzHist* K2, R2, T; Bo ty łamá ciełzylz záłmucone/ Od łwyátá y ludzi opułzczone/ Y mnieś teraz pociełzyc raczyłá *BielKom* G5v; *GliczKsiąż* C3; *LubPs* R3; iż poćiełfył Pan lud łwoy/ y vbołtwu łwe^{mv} będzie lutościw. *Leop Is* 49/13, *Thren* 1/17; *BibRadz Bar* 4/29; *BielKron* 21v, 62v, 80, 462v; Arrexit mihi aures suo sermone, Náłtorzył mi łvy łwoyá mowá. To yełt pociełzyl mie. Dodał mi dobrej myłli. *Mącz* 350b, 411a, 465d; Potym Apołtoł wypifuię łtrách łwoy kthory miał z widzenia onego łwoiego/ y iáko [*Pan*] go pociełzyc raczył. *RejAp* BB8, [15]; *HistRzym* 21, 63; iż kiedykolwiek záwołamy k niemu [*Bogu*]/ tedy on nas záwždy łáłkáwie á miłościwie pociełzyc będzie raczył. *RejPos* 45; Pan widząc płáč á modlitwę ludu łwoiego/ łłumił onego łrogiego okrutniká/ że Anyoł słápiwłszy do namiotow iego z rołkazánia Páńłkiego/ zábił łto y ośmđzyełiát y pięć tyłięcy mężow/ á pociełzyl ony wierne łwoie. *RejPos* 185, [36], 44v, 46v, 135v, 138 (10); *RejZwierc* 176; *BudBib Ruth* 2/13, *Ez* 14/23; *BudNT Act* 16/40; *SkarŻyw* 142, 244, 349; Gdziełkolewkie ięłt [*Orszulko*]/ ięłlił ięłt/ lituy méy záłości/ A niemożełzli w onéy dawnéy łwéy cáłości/ Poćiełz mię/ iáko mozełz: á łtaw łye przedemną Lubo łnem/ lubo ćięniem/ lub mára nıkczemną. *KochTr* 10; *ArtKanc* B19v, M18v [2 r.], Q9; *ActReg* 75, 98; *GrabowSet* T; Nie máłz ktoby*

mię pociełzył ze włzech ktorzy pod niebem fą/ iedno ty Pánie Boże moy/ niebiełki lekárzu dufzny *LatHar* 593, 523; *WujNT Matth* 2/18, *Act* 16/40; *SiebRozmyśl* D; *PaxLiz* C2v.

pocieszyć od czego (1): ten [*Noe*] nas pociełzy od roboty náfzey/ y od trudu rąk náfzych z ziemie/ ktorą przeklął Iehowá. *BudBib Gen* 5/29.

pocieszyć z kogo [= *czyim postępowaniem*] (1): ciełzył y nas bog/ przyściem Tytułowym. A nie tylko przyściem iego ále też z pociełlenia ktorym on mię pociełzył z was *Leop 2.Cor* 7/7.

pocieszyć przez co (1): aby myą myła panna przelz yey przeczyłthfze począczye raczyła poczyełycz. *PatKaz II* 86v.

pocieszyć kim, czym (19): Wtym łobuy/ wtym łie kocháy/ a ten pán łaskawy ołobną łaską cie pociełly. *OpecŻyw* 10; *LibLeg* 10/114v; *SeklKat* Y; *MurzNT* 33v; *MurzNTSekl* A2; *Cefarz* [...] pociełzył go w więżeniu [!] przyiaćielłką rozmowá/ y kazał mu być dobrej nádzieie *BielKron* 204; *RejAp* 22; *RejPos* 42, 151, 297v; *BudNT Act* 15/32, *2.Cor* 7/5[6]; *GrabowSet* K3; *WujNT 2.Cor* 7/6; *SiebRozmyśl* K2v. Cf »pocieszyć Duchem Świytym«, »pociechami pocieszyć«.

pocieszyć w czym (25): *BierRaj* 19v; *LibLeg* 10/114v; aby nas wzdy też pociełlyc niemiał wrołterkoch náfych *RejPs* 194; *MurzNT* 33v; *LubPs* Q, T2v; *BibRadz Gen* 5/29; *BielKron* 97, 405v; ktory [*Jezus Krystus*] nie zamiełzka nigdy pociełlyc nas w káżdym vćifnieniu náfzym. *RejPos* 51, 106, 287 [2 r.]; *SkarŻyw* 1, 269, 534; *CzechEp* 337; *ArtKanc* P2. Cf »pocieszyć w nádzieie«, »pocieszyć w prósbach«, »pocieszyć w smutku«.

Ze zdaniem dopełnieniowym [iż] (2): W tym go [*Szachmata*] pociełzono iż tho Krol vczyni/ by iedno mógł ták rychłó ludzi ná to zebráć. *BielKron* 402; *RejPos* 42.

W połączeniach szeregowych (22): *MurzNT* 33v; Ty małz chwylę y teze czas iak łię tobie łuby włpomoc/ nawiełzyć/ pociełlyć/ z żałoścy wybawić *SeklPieś* 19; *KrowObr* 176v; *Mącz* 4a, 404a; *RejAp* 2; oto łłuchaycie iż was ochłodzę/ iż was pociełzę/ iż was opátrzę á połtánowię we włyzyłkich łpráwach á potrzebách wáfzych. *RejPos* 287, 167, 287; *RejZwierc* 95, 95v, 140v; *CzechRozm* 119; *KochPs* 127; ktora [*Ewanjelija*] cie łamá/ w płáczu twym vtulić/ y w twoim przyrodzonym przeklełtwie/ y w twej nędzy twego pielgrzymowánia pociełlyć/ y vwefelić moze. *SkarŻyw* 1, 209; *ArtKanc* M, M16, M19, P2; *SWięta Mária*/ rátuý nędzne/ dopomoż łtruchłáým/ pociełz łmutkiem łtrwożone/ modł łię zá połpolłtwem/ przyczyn łię zá duchowiełłtwem/ czyń modłitwę zá nabożną płcią niewieścią *LatHar* 408, 486.

W przeciwstawieniach: »(za)smucić (się) (a. smutny) (7), skarác (a. pokarác) (3), frasować się, odrzucić, pomścić, rozgniewanie, zaniechać w smutku i kłopocie ... pocieszyć« (15): Panu bogu y skarac y pociełlyc nalezy. *RejPs* 156v *marg*; *RejJóz* B7; *LubPs* Iv; *GliczKsiąz* C4v; Ale iáko nas był Pan Bog przez nię [*Elźbietę*] prętko pociełzył/ tak záłię záłmućił *BielKron* 424v; *RejPos* 50 *marg*; *BielSat* H2v; *RejZwierc* 144, 154v, 174; *BiałKaz* C4; *ArtKanc* O, Q10v; á po twym rozgniewánium/ łkłoniwłzy twarz do mnie pociełlyłes mię. *LatHar* 562.

W charakterystycznych połączeniach: *nádzieja pocieszy, Pan Bog (Pan, Bog)* (22); *pocieszyć bracią, cnotliwe łudzie, dom* (2), *dzieci, kraj, łud, łudzi niemocne, matkę (matuchnę)* (4), *nędznika, ołce w otchłani bęđące, opuszczone niebożáłtká, powinowate, sprawiełliwego, świat, wołájące; pocieszyć łaskawie, miłóściwie* (4), *nieomyłnie, pewnie; pocieszyć łaską, maluczkiemi słowy, obietnicami,*

przyjacielską rozmową, słowem bożym (2); pocieszyć od roboty; pocieszyć z łaski (2), z miłosierdzia; pocieszyć w niedostatku, w pracy (3), w robocie, w rozterkach, w sprawie (3), w uciskach (uciśnieniu) (2); dać się pocieszyć (2), raczyć (13).

Zwroty: »pocieszyć Duchem Świętym« (1): Poćiesz mię dziś Duchem śwym świętym/ á pomóż mi też słowem twoim/ przywróc wesołe zbawienie/ ktorem łtrácił prze grzechy moię. *ArtKanc* M.

»pocieszyć w nadziei« (1): Expectationem alicuius erigere, Pocięzić kogo w yego nádzieyi. *Mącz* 350c.

»pocieszyć płaczące (a. [kogo] płaczącego)« (2): *OpecŻyw* 148v; Poćiesz płátzące [*Maryjo*]/ Włpomólz mdłe/ y náwroc błádzące. *KrowObr* 176v.

»pociechami (a. pocieszeniem) pocieszyć« = *consolatione consolari* *Vulg* [szyk zmienny] (3): *Leop* 2.*Cor* 7/7; iż ná on čás poznał ten dobrotliwy Pan ony zátrwożone myłli y łercá zwolennikow łwoich: á wneth/ á rozlicznemi pociechámí raczył ie pocieńczy *RejPos* 126, 267v.

»pocieszyć w prośbach« (2): Aby nas pan Bog pocięfysz raczył wnalłych prozbach. *RejPs* 112v *marg*, Ff4.

»pocieszyć smutnego (a. smętnego) (a. [kogo] smutnego (a. smętnego), a. smutkiem strwożonego), [kogo] strapionego (a. utrapionego), [kogo] w troskach sfrasowanego, troskliwe, w smutku (a. smętku)« [szyk zmienny] (15:2:1:1:4): Owa ieden k niey przyłąpił/ Aby ią w łmutku poćieczył: Rzekąc/ miła páni niechćiey plákác *BierEz* O2v; *OpecŻyw* 54v, [162]v, 163v; Alie kthofz łnać drzwi othworzył O wo Pan Bog Czo przilporzył Złálky łwey kogo dobrego Ze mie pocieczy łmutnego [!] *RejKup* p7; A iżeš z łálki łwoyey wlpomogł myę nędznego/ A pocyęfysz w trołkach mych ták sfráłowánego *LubPs* T2v; Rácž k mey prožbye náklónić vchá łálkávogo/ A poćiesz mię człowieká ná włzem łtrapyonego. *LubPs* T3v, P4, Q, R5; *RejPos* 113v, 266, 293; *RejZwierc* 95, 95v, 140v, 154v; *SkarŻyw* 209; *ArtKanc* M16; *LatHar* 408, 486; *SiebRozmyśl* Iv; *GosłCast* 58.

Szeregi: »pocieszyć a dać naukę« (1): á yž bys [kapłanie] mię pocięził łłowem bożim/ á dal my naukę iako bych łię potim vmiál grzechow wyłtrzegác/ w božey łalcze zic/ á potim łnim wiecznie krołować. *SeklKat* X. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

»(i) ochłodzić, (a, i) pocieszyć« [szyk 5:1] (6): *RejPos* 3v, 106, 145, 167v, Ooo2; Podźcie do mnie włyfycy ktorzyfcie łie vpracowáli/ á ia miłostíwie y ochłodzę was y pocieczę was. *RejZwierc* 5. [*Ponadto w połączeniach szeregowych 5 r.*]

»i pocieszyć, i poradzić« (1): Towárzyfycy s tákimi/ ktorzy mogą y poćieczyć y poradzić *SienLek* 14.

»ratować (a. ku ratunku pośpieszyć) i (a) pocieszyć« = *consolari et adiuware* *Vulg*, *PolAnt* [szyk 2:1] (3): Vczyń łemną znák ku dobremu/ áby widzieli ci co mię nienawidzą/ á byli z háńbieni: żeš thy Pánie ráthował mię/ y poćieczyłes mię. *Leop Ps* 85/17; *BudBib Ps* 85/17; Rácžze mię/ mocny pánie/ z łálki łwéy poćieczyć/ A ku rátku memu pośpieczyć. *KochPs* 60. [*Ponadto w połączeniach szeregowych 4 r.*]

»pocieszyć a (i) utwierdzić (a. potwierdzić)« (3): tám przyłzedł Ionátá do niego/ pocieczył go y potwierzył *BielKron* 66v; *RejPos* 121, 129v.

»(w)spomoc, (a, i) pocieszyć« = *adiuware et consolari* *Vulg* [szyk 5:2] (7): *BierRaj* 19v [2 r.]; Abowiem ty panie wlpomogłes mie y pocieczyłes mie. *TarDuch* E3v; *WróbŻołt* 85/17; *LubPs* T2v;

Afflictum erigere, Nędznego podnieść/ To yeft śpomoc/ pocieźzić. *Mącz* 350c; *SiebRozmyśl* E3.
[*Ponadto w połączeniach szeregowych 8 r.*]

»wysłuchać i pocieszyć« (2): Pan nigdy zaniechąć ich nie raczy w onych śmutkoch á kłopociech ich/ y owłzem ie miłościwie wyłłuchać y pocieźzić raczy. *LubPs* Iv; *RejPos* 45v. [*Ponadto w łączeszeregowym 1 r.*]

»zmiłować się a pocieszyć« (1): Serce mi fie fráfowało [...] / Rofzczytáiąc łwe złe śprawy á gnyew y dobroć iego/ Y yefti fie gdy zmiłuye á pocyefzy śmutnego. *LubPs* R5.

»pocieszyć i zmocnić« (1): A Iudá y Sylá będąc teź łami proroki/ rzeczą obfitą poćieźyli brácią y zmocnili [(*marg*) *consolati* (-) *sunt fratres et confirmaverunt*]. *BudNT Act* 15/32.

Iron. (1): (*did.*) Iakob narzeka iż zołtał Benjamin (-) Ach tocieście mię teraz piękniepocieźyli [!] Snadz lepiej byćcie wżytci tam zołtali byli *RejJóz* P3.

W przen (20) : Abowiem miotła twoia/ y laska twoia/ tha mnie pocieźzyła. *WróbŻołt* 22/4; Stań fie miłofierdzie twoie miły panie aby mię pocieźżyło *WróbŻołt* 118/76; *CzechRozm* 226; DObroć mnie twoia/ Pánie/ poćieźyła/ Z chorob/ fráfunkow/ dużę otrzeźwiła *GrabowSet* I.

Zwroty: »pocieszyć duszę« [w tym: *czyją* (2)] = *consolari animam Vulg* [szyk zmienny] (3): Iezu krolu malulkie dzieciátko nádobné/ pociefs dułę wesele/ botz przez ciebie mdleie *OpecŻyw* 20, 20v; *Leop* 4.*Esdr* 12/8.

»pocieszyć serce (frasowliwe, a. smutne, a. strapione, a. utrapionych, a. zatrwożone)« [w tym: *czyje* (8)] = *consolari cor PolAnt, Vulg; abiectum et iacentem animum erigere Mącz* [szyk zmienny] (10): *Mącz* 161b; *Górndworz* O2v; *RejPos* 126, 129v; *RejZwierc* 173; *BudNT Eph* 6/22; Poćieźyłeś [Boże] z łálki fwéy ferce fráfowliwé. *KochPs* 104; *WujNT Eph* 6/22, *Col* 4/8; *SiebRozmyśl* E3.

»pocieszyć smysł żałobliwy (a. żalem obciążony), zafrasowaną (a. zatrwożoną) myśł [czyj(q)]« [szyk zmienny] (2:2): *RejPos* 126; *RejZwierc* 173; Poćieźyć łálką/ moy śmył żałobliwy: Przydź Pánie/ okaź łálkę pokornemu. *GrabowSet* K3, Dv.

»sumnienie [czyje] pocieszyć« (1): ale że by od niého/ łługą kościelny iefłize trzeba ofobliwé wyznanié wiary włłyźał i śumnienié iego wczém by on potrzebował/ łłowém bożem pocieźył nauczył i trzebali zgromił *MurzNT* 33v.

Przen (2) : Nędznym ia/ o Pánie/ nie zdążą me śily/ By im [moim prześladowcom] dáły odpor/ á mnie poćieźyły *GrabowSet* T4.

pocieszyć w kim (1): *SeklKat* Q3v cf *W* połączeniu szeregowym.

W połączeniu szeregowym (1): ale ty prziodziey pana Chriřtułła wubogych iego/ nalfyć go właknących nawiedz go wniemocnych przizmy go wdom zwiernymy ktorzy domu potrzebuią pociez [!] go wfmętnich/ napoy wpragnących *SeklKat* Q3v.

[*Granica między znac. 1. i 2. jest często nieostra.*]

2. *Ucieszyć, przynieść radość, sprawić satysfakcję; teź: nagrodzić, obdarzyć; delectare, oblectare Vulg* [w tym: z podmiotem osobowym (33), nieosobowym (2); kogo (32)] (34) : PAnie [...] / Rozrąduie fie Krol náłz s ferdeczney rádości/ Boś łálkáwie wypełnił żádość ferca iego/ A hoynieś go pocieźył z miłofierdzya łwego *LubPs* E4v; Przeto rádę áby [...] Helená byłá im [*Grekom*] wroconá [...]. Wiele ich ná to przyzwałáło/ ále Amphimachus śyn Priamułow przeciw temu frego mowił/ mowiąc iż

lepiej z nieprzyjacielem w polu vmrzeć/ niż go poćiefzyć. *BielKron* 59v, 247; *RejAp* 82; *RejPos* 42, [249]; *RejZwierc* 174; *SkarŻyw* 294; *ReszList* 188; *KmitaPsal* A3; *SiebRozmyśl* Gv.

pocieszyć czym (9): *LubPs* cc4v; ażby [Bóg] łądził łąd ludu śwego/ y poćiefy łąprawiedliwe miłofierdziem swoim. *Leop Eccli* 35/25; ci gdy płodu nie mieli/ wftawicznie Pána Boga prośili aby ie płodem pociefzył. *BielKron* 51v, 62v; *Górndworz* S7; *WerGośc* 249; Ale baczę że pofeł od woyłká fye śpiefzy/ Aza nas iáką wdzięczną nowiną poćiefzy. *ZawJeft* 11; Kiedy cię świeżym iákim dobrodźiefyftwem P. Bog poćiefzy *LatHar* 569, 635.

pocieszyć w kim, w czym [= kim, czym] (9): *KlerWes* Av, A2; *LibLeg* 7/31v; Abowiemes mie roskofzno pociefzył miły panie w fthworzeniu twoim/ á w vczynkach rąk twoich będę fie radował. *WróbŻółt* 91/5; Oćiec Lefzko częfto fie wywiadował od wiefzczkow co fie w tym dzieie/ iż go ták bogowie w fynie poćiefzyli známieniće. *BielKron* 343, 58, 349. Cf *Ze zdaniem dopełnieniowym*.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: w tym (2); że (2), aby] (3): *BielKron* 409; A Kámmę y w tym Bóg poćiefzył/ że nie piérwéy vmárłá/ áż o śmierci nieprzyjaciela fwégo wfyfzálá. *KochWz* 140; że Bóg łąfkę fwoię Okázuie pokornym: Oto ciotkę twoię Elżbietę poćiefzył/ że fynem záftąpiłá *SiebRozmyśl* F3.

W przeciwstawieniach: »pocieszyć ... karać, pomsta« (2): iż on [Bóg] záwždy vmie wywyfzlyć y pociefzyć łąprawiedliwego/ á bez pomfty nigdy też nie opuści złościwego. *RejZwierc* 204; *GrabowSet* K3.

W charakterystycznych połączeniach: nowina pocieszy, Pan Bog (Pan, Bog) (9); pocieszyć kroła (2), krolestwo, nieprzyjaciela (2), rodzice, sprawiedliwego (2); pocieszyć hojnie (2), rozkoszno; pocieszyć błogofławieństwem, dobrodziejstwem (2), miłosierdziem, nowiną, płodem (2); pocieszyć z miłosierdzia; pocieszyć w potomstwie, w stworzeniu, w synie; raczyć pocieszyć (6).

Szeregi: »nadarzyć i pocieszyć« (1): wczem V.C.M. pan bog vedlye mysly a zandlyvosczy nadarzycz y poczyelicz raczil. *LibLeg* 7/31v.

»obdarzyć i pocieszyć« (1): á fwięthe y wierne fwoie/ miłofciwym á wiecznym fwym błogofławieńfthwem hojnie obdarzyć y pociefzyć raczy. *LubPs* cc4v.

»wczas uczynić a pocieszyć« (1): aby wzedł do żony á wczás fobie vczynił/ á pociefzył fie y onę. *BielKron* 70v.

W przen (1) : v tego okrutniká [tj. *Turka*]/ [...] co zá świetna vciechá? co zá wonia czego dobrého nas poćiefzy? *OrzJan* 21.

3. Złagodzić, uśmierzyć ból fizyczny [co] (1) :

Zwrot: »boleść pocieszyć« (1): Ná boleść tedy Denna/ w kthorymkolwiek członku aby ią poćiefzył *SienLek* 122.

4. Nagrodzić, obdarzyć w sensie materialnym; wzbogacić [kogo] (5) : [Tytus] iż fie mu trafiło iednego dnia nic nie dáć żadnemu fłudze/ nárzekał mowiąc: ftrawiłem dzyeń próżno żem żadne⁸⁰ nie pociefzył. *BielKron* 147v; *KlonFlis* E.

pocieszyć czym (2): IEłcze fye wczorá drugi po to łąpiefzył: Czym ciebie Iáfiu Pan Bóg dżis poćiefzył. [...] A kiedy ón chce/ naydá cię y domá: Przyniołá dofyc/ iedno bierz rękomá. *PudłFr* 27. Cf *Zwrot*.

Zwrot: »dary pocieszyć« (1): iż gdyłmy ich częłtokroć dary łczodrobliwośći nálezý poćiefzyli [munificentiae nostrae donis refecimus JanStat 744] SarnStat 986.

Przen (1) :

Zwrot: »darem pocieszyć« (1): dzyękowála Pánu Bogu że [!] ią wzgárdzoną od mężá wielkim dárem pociefzyć raczył/ iż iey dołtáteczny owoc raczył dáć *BielKron* 15.

Synonimy: **1.** pokrzepczyć, potuszyć, ukoić, uspokoić; **2.** rozradować, rozweselić, uradować, uweselić; **3.** uspokoić, uśmierzyć; **4.** nagrodzić, obdarzyć, ubogacić.

Formacje współrdzenne cf CIESZYĆ.

Cf POCIESZENIE, POCIESZONY

RS